

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/91/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201089
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013201089.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: Ing. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, F., právne zastúpeného JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou so sídlom Poštová 14, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 28. mája 2013, č. 1100902/196118/2013/CI, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/179/2013-85 zo dňa 25. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/179/2013-85 zo dňa 25. júna 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom postupom v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100902/196118/2013/CI zo dňa 28.05.2013, ktorým žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 1 a 2 zákona č. 563/2009 Z. z. daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Colného úradu Košice č. 9005631/1/115264/2013 zo dňa 06.03.2013. Potvrdeným rozhodnutím bola daňová exekučná výzva, ktorou bol žalobca na základne exekučného titulu ktorým bolo rozhodnutie Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 o uložení pokuty v zmysle § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z. z. (právoplatného dňa 16.03.2010 a vykonateľného dňa 31.03.2010) vyzvaný na zaplatenie pokuty v sume 1659,69 €.

Žalobca v žalobných dôvodoch namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia nakoľko rozhodnutie Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 nemohlo nadobudnúť právoplatnosť po doručení preukázanom fikciou doručenia, čo sa snažil zvrátiť vo vecne súvisiacich konania návrhom

na preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní ako aj v konaní o návrhu na obnovu konania. Celé daňové exekučné konanie považuje za nezákonné, nakoľko daňová exekučná výzva bola vydaná v čase, keď konanie o návrhu na obnovu konania vo veci rozhodnutia Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 je prerušené rozhodnutím Colného úradu Košice č. 32254/2011-5631-L(10/2010) zo dňa 15.11.2011 z dôvodu, že na príslušnom krajskom súde podal žalobu na preskúmanie rozhodnutia Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z preukázanej skutočnosti, že daňovou exekučnou výzvou zo dňa 06.03.2013, č. 9005631/1/115264/2013 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie nedoplatku na základe právoplatného rozhodnutia č. 9005631/1/28481/2013 zo dňa 21.01.2013, vo veci pokuty uloženej rozhodnutím Colného úradu Košice pod č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 v sume 1659,69 € podľa § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z. z. za to, že nevedel preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu, 445 ks spotrebiteľských balení (ďalej len „SBL“), Gregorian brandy, u neho zisteného, ktorý sa u neho nachádzal pri kontrole nebytového priestoru vykonanej dňa 17.10.2008. Rozhodnutím Colného úradu Košice č. 6946/2010-5691 zo dňa 01.03.2010 došlo k zabezpečeniu týchto SBL, rozhodnutím č. 15 180/2010-5691 zo dňa 07.05.2010 bolo rozhodnuté o ich prepadnutí v prospech štátu. Dňa 21.05.2010 žalobca predložil colnému úradu faktúru č. 55/2006 zo dňa 07.04.2006 a dodací list č. 55/2006 zo dňa 07.04.2006, ktorými preukázal ich dodanie obchodnou spoločnosťou LUGARO, s.r.o. Svit. Rozhodnutie o zabezpečení SBL bolo žalovaným ako odvolacím orgánom v konečnom dôsledku zrušené rozhodnutím zo dňa 26.12.2010, č. 3697/2010/5691, rozhodnutie o prepadnutí SBL bolo žalovaným zrušené dňa 29.09.2010 pod č. 29054/2010. Zrušenie zabezpečenia aj prepadnutia SBL bolo odôvodnené tým, že žalobca dodatočne doložil doklady osvedčujúce nadobudnutie tovaru.

Za takto zisteného stavu krajský vyslovil súd názor, že aj keď rozhodnutie č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010, na základe ktorého mal žalobca zaplatiť pokutu v sume 1659,69 € z titulu správneho deliktu podľa ust. § 47 ods. 1 písm. e/ (správne malo byť uvedené „§ 47 ods. 1 písm. i/,“) zákona č. 105/2004 Z. z. nadobudlo právoplatnosť, jeho účinky sa pominuli, vzhľadom na zrušenie rozhodnutia o zabezpečení veci a dodatočného preukázania pôvodu nadobudnutia SBL. Vyššie uvedeným považoval za preukázané naplnenie skutkovej podstaty zákonného ust. § 91 ods. 5 písm. a/ a b/ Daňového poriadku, keďže vrátenie SBL žalobcovi bráni vymáhateľnosti daňového nedoplatku a iným dôvodom je práve rozhodnutie Colného úradu Košice zo dňa 26.12.2010 o zrušení rozhodnutia č. 6946/2010-5691 zo dňa 01.03.2010. Krajský súd preto zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. V dôvodoch odvolania v prvom rade namietal, že Daňová exekučná výzva v zmysle príslušných daňovo-právnych predpisov nie je meritórnym rozhodnutím, ale správnym aktom procesnej povahy, ktorý nepodlieha súdnemu preskúmaniu (§ 248 písm. a/ O.s.p.), preto sú splnené podmienky na zastavenie konania podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie so zaväzujúcim právnym názorom o nutnosti zastaviť súdne konanie.

Alternatívne žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobu žalobcu zamietal, a že trovy konania znáša žalobca. Namietal, že pri meritórnom prejednaní veci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Krajský súd pochybil, keď nezákonnosť rozhodnutia žalovaného konštatoval z pozície právneho a skutkového posúdenia iného rozhodnutia než právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, t.j. rozhodnutia ktoré nie je predmetom žaloby. Považuje za podstatne nesprávne právne názory súdu súvisiace s rozhodnutím o uložení pokuty (exekučným titulom), keď podľa súdu „účinky rozhodnutia o uložení pokuty sa pominuli vzhľadom na zrušenie rozhodnutia o zabezpečení veci a dostatočného preukázania nadobudnutia SBL“. Taktiež považuje za nesprávny názor krajského súdu, že „všetky konania, ktoré predchádzali daňovej exekučnej výzve boli až do času preukázania legálneho nadobudnutia SBL v súlade

s právnou úpravou.... vrátením vecí žalobcovi sa má za to, že k správne deliktu nedošlo“.

Žalovaný je presvedčený, že účinky rozhodnutia môžu „pominúť“ iba príslušnou procesnou ingerenciou kompetentného orgánu štátnej správy alebo súdu (zrušenie, odklad vykonateľnosti), poprípade úhradou uloženej pokuty, nie nastaním nových skutkových okolností. Skutočnosť vrátenia SBL žalobcovi na podklade iného procesne autonómneho konania (zrušenia rozhodnutia o zabezpečení) nemôže mať právne účinky vo vzťahu k rozhodnutiu v inom konaní, vo veci dopustenia sa správneho deliktu a o uložení pokuty. Prípád dodatočného vrátenia SBL žalobcovi nebolo možné ani subsumovať pod ustanovenie § 91 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z., ako tvrdí krajský súd, t.j. že nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vykonateľnosti, resp. sú tu iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

Uvedené skutočnosti podľa § 91 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. sa dotýkajú priamo vedenia exekúcie, resp. vymáhaného nedoplatku, nie skutkových a právnych úvah nad exekučným titulom. Medzi dané okolnosti tak patrí napr. prípad celkovej úhrady daňového nedoplatku, zánik/právne nástupníctvo exekvovaného, odklad vykonateľnosti exekučného titulu na základe súdneho rozhodnutia, či zákonná ochrana daňového dlžníka (jeho vyňatie) pred exekúciami, avšak nie „vedľajšie úvahy“ o vrátení SBL a o tom, že k správne deliktu nedošlo, bez ich procesno-právneho dosahu na existenciu samotného exekučného titulu. Ani z hmotnoprávnej pozície nie sú správnymi tvrdenia súdu o tom, že „k správne deliktu nedošlo“ (po dopĺňujúcom predložení dokladov a po vrátení SBL žalobcovi). Krajský súd opomenul podstatnú zásadu v apelačných konaniach, že pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia správcu dane sa vychádza z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia (§ 77 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z.).

Zrejmosťou skutočnosťou je, že v čase miestneho zisťovania dňa 17.10.2008, resp. v čase vydania rozhodnutia o uložení pokuty zn. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 žalobca nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia SBL u neho zistených. Žalobca bol tak podľa ust. § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z. z. sankcionovaný za to, že nevedel preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia SBL u neho zistených, teda za neexistenciu transparentného stavu u jeho osoby v súvislosti s nakladaním (skladovaním) liehu. Až po právoplatnosti predmetného rozhodnutia o uložení pokuty žalobca predložil správcovi dane doklady preukazujúce nadobudnutie predmetných SBL, čo však v ničom nekonvalidovalo, „nezmazalo“ predmetný „negatívny“ netransparentný skutkový stav u žalobcu (a naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu) existujúci ku dňu vydania rozhodnutia o uložení pokuty. Vzhľadom na to, že základnou požiadavkou zákona č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu je dosiahnutie trvalej transparentnosti nakladania s liehom daňovými subjektmi, nie je dôvodné pristupovať benevolentne k daňovým subjektom nakladajúcim s liehom ohľadne časového okamihu preukázania nadobudnutia liehu. Ad absurdum by sa na rovnakom princípe museli po odpadnutí dôvodov uloženia sankcie anulovať ďalšie právoplatne sankcionované správne delikty daňových subjektov (napr. sankcie za nesplnenie si oznamovacej povinnosti alebo za predaj liehu bez povolenia).

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. §

250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a sú preukázané podmienky na zmenu napadnutého rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie Colného úradu Košice č. 9005631/1/115264/2013 zo dňa 06.03.2013 ako aj rozhodnutie žalovaného č. 1100902/196118/2013/CI zo dňa 28.05.2013 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom zrejším dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bol nesúhlas so záverom žalovaného o to, že vzhľadom na okolnosti je preukázané splnenie podmienok pre realizáciu daňovej exekúcie.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorý napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie Colného úradu Košice č. 9005631/1/115264/2013 zo dňa 06.03.2013, vo veci daňovej exekučnej výzvy, ktorou bol žalobca vyzvaný na zaplatenie pokuty v sume 1659,69 € na základe právoplatného rozhodnutia Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010, právoplatného dňa 16.03.2010 a vykonateľného dňa 31.03.2010.

Odvolací súd v medziach odvolania žalobcu preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im prechádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vypořiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 91 ods. 5 daňového poriadku do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správca dane odvolanie, ak

- a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,
- b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

Najvyšší súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu o nedôvodnosti námietky žalovaného, že daňová exekučná výzva je rozhodnutím nepodliehajúcim súdnemu prieskumu. Ako už najvyšší súd vyslovil vo svojich rozhodnutiach, napr. v konaniach vedených pod sp. zn. 3Sžf/77/2012, 5Sžf/66/2012 či 2Sžf/65/2012, zákonnosť daňovej exekučnej výzvy súd preskúma v rozsahu dôvodov uvedených v ustanovení § 91 ods. 5 daňového poriadku, pričom ide o také okolnosti, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicitnej možnosti súdneho prieskumu zákonnosti exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany (§ 247 ods. 2 O.s.p.) počíta s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy v predchádzajúcom štádiu.

Najvyšší súd sa však nestotožnil so záverom krajského súdu o preukázaní dôvodov na zrušenie daňovej exekučnej výzvy v zmysle § 91 ods. 5 daňového poriadku spočívajúcich v tom, že nastali okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu - vrátenie SBL žalobcovi, a že sú iné dôvody, pre ktoré je

daňová exekúcia neprípustná - vydanie rozhodnutia Colného úradu Košice zo dňa 26.12.2010 o zrušení svojho rozhodnutia č. 6949/2010-5691, t.j. vydanie rozhodnutia ktorým bolo zrušené rozhodnutie o zabezpečení 445 ks SBL.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, že za situácie, keď žalobca dodatočne preukázal pôvod nadobudnutia SBL, je daňová exekúcia neprípustná napriek tomu, že všetky konania, ktoré predchádzali daňovej exekučnej výzve boli až do času preukázania legálneho nadobudnutia SBL v súlade s platnou právnou úpravou. Krajský súd považoval za podstatné, že po zrušení rozhodnutia č. 6946/2010-5691 zo dňa 01.03.2010, žalobca ostal v pozícii majiteľa všetkých zabezpečených SBL a bez podrobnejšieho odôvodnenia z toho vyvodil, že vrátením veci žalobcovi sa má za to, že k správne deliktu nedošlo.

Za vecne správny považuje odvolací súd právny názor, prezentovaný v odvolaní žalovaným, ktorý zdôrazňoval, že v rámci námietok voči exekučnému výmeru je možné namietat' len skutočnosti vzťahujúce sa na vedené exekučné konanie a v jeho rámci na exekučný titul, ktorým je nespochybne právoplatné rozhodnutie Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5601-II zo dňa 29.01.2010 o uložení pokuty v sume 1659,69 €. Právne úvahy krajského súdu, vedúce k záveru o pominutí účinkov rozhodnutia o uložení pokuty v dôsledku novej právnej skutočnosti - dodatočného doloženia dokladov osvedčujúcich nadobudnutie SBL žalobcom, nemajú oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Krajský súd pri svojej úvahe vychádzal z právnej konštrukcie, že právne účinky právoplatného rozhodnutia o sankcii za správny delikt sú zrušené momentom, kedy odpadla jedna z podmienok vzniku deliktuálnej zodpovednosti, preukázateľne existujúca k momentu vzniku sankčnej zodpovednosti. S takýmto názorom, nemajúcim relevantnú právnu oporu, sa najvyšší súd nestotožnil. Zánik účinku právoplatného rozhodnutia ako exekučného titulu môže nastať iba niektorým zo zákonom predpísaných spôsobov a takáto skutočnosť v konaní nebola preukázaná. Nebolo preto dôvodné spochybňovanie existencie exekučného titulu v rámci skúmania existencie okolností spôsobilých spochybniť zákonnosť exekučnej výzvy a privodiť jej zrušenie postupom a z dôvodov v zmysle § 91 ods. 5 daňového poriadku.

Pokiaľ krajský súd považoval za preukázanie okolností brániacich vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 91 ods. 5 písm. a/ daňového poriadku skutočnosť, že 445 ks zabezpečených a prepadnutých SBL bolo žalobcovi fyzicky vrátených (nakol'ko dodatočne preukázal spôsob a dôvod ich nadobudnutia), treba zdôrazniť, že nie je nijakým spôsobom odôvodnený právny dôvod tvrdeného zániku vykonateľnosti rozhodnutia o uložení pokuty zo dňa 29.01.2010 za skutok jednoznačne preukázaný, relevantne nespochybnený právoplatne sankcionovaný ku dňu vydania rozhodnutia a vrátením zabezpečených SBL v dôsledku zrušenia rozhodnutí o ich prepadnutí v prospech štátu, vzhľadom na dodatočné doloženie chýbajúcich dokladov.

Pokiaľ krajský súd považuje za iný dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná preukázanie toho, že dňa 26.12.2010 bolo pre odpadnutie dôvodov zabezpečenia zrušené rozhodnutie o zabezpečení 445 ks SBL, najvyšší súd uvádza, že nie je preukázaná bezprostredná viazanosť inštitútu zaistenia ku dňu 26.12.2010 a sankčnej povinnosti zaplatiť pokutu za porušenie zákona, ktoré bolo zistené 18.10.2008 a sankcionované pokutou právoplatnou dňa 16.03.2010. Okrem toho treba pripomenúť, že prípady neprípustnosti daňovej exekúcie sú stanovené v ust. § 88 ods. 10 daňového poriadku.

Napriek námietkam žalobcu opakovaným v priebehu celého správneho konania, rozhodujúcou skutočnosťou je to, že ku dňu vydania rozhodnutia č. 10/3298/2010-5631-II, t.j. 29.01.2010 boli preukázateľne splnené podmienky na uloženie sankcie - pokuty 1659,69 € v zmysle ust. § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z. z. za správny delikt podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z. z., t. j. nepreukázanie dôvodu nadobudnutia 445 SBL. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a tým aj kvalitu exekučného titulu, na čom nič nemení skutočnosť, že dňa 21.05.2010 žalobca predložil príslušnú faktúru a dodací list, osvedčujúce nadobudnutie príslušných SBL. V rámci námietok voči exekučnej výzve mohol správny orgán skúmať iba to, či nastala niektorá z okolností v zmysle § 91 ods. 5 daňového poriadku. Dospel k správne právnemu záveru, že nenastala žiadna z týchto okolností, vzťahujúca sa k podmienkam vedenia exekučného konania.

Treba prisvedčiť žalovanému, že krajským súdom aplikovaný výklad zákona by všeobecne viedol k záveru o zániku všetkých sankcií (ako potenciálnych exekučných titulov) v prípade, ak by dodatočne zanikla niektorá z okolností, na základe ktorých bola uložená sankcia.

Pokiaľ žalovaný opakovane namietal, že daňová exekučná výzva zo dňa 06.03.2013 potvrdená napadnutým rozhodnutím ako aj celé daňové exekučné konanie sú vedené v rozpore so zákonom, nakoľko Colný úrad Košice svojim rozhodnutím č. 32254/2011-5631-L(10/2010) zo dňa 15.11.2011 prerušil konanie o návrhu žalobcu na obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 z dôvodu začatia konania o inej skutočnosti rozhodujúcej pre vedenie konania, ktorou bolo podanie žaloby dňa 12.09.2011 na preskúmanie právoplatného rozhodnutia zo dňa 29.01.2010, najvyšší súd nepovažoval túto námietku za relevantnú. Ani podanie návrhu na obnovu správneho konania, ani podanie súdnej žaloby na prieskum právoplatného rozhodnutia správneho orgánu sami o sebe nespôsobujú nevykonateľnosť napadnutého rozhodnutia o pokute ako prekážku výkonu daňovej exekúcie. Za situácie, keď žiadosti o odklad exekúcie v zmysle § 79 daňového poriadku, podanej dňa 18.03.2013, nebolo vyhovené, relevantným dôvodom by mohol byť odklad vykonateľnosti priznaný v súdnom konaní, vedenom vo veci prieskumu napadnutého rozhodnutia zo dňa 29.01.2010. Žalobca preukázal, že žiadosť o odklad vykonateľnosti podľa § 250c ods. 1 O.s.p. podal, nepreukázal, že by žiadosti bolo vyhovené.

Len na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že obsahom administratívneho spisu je preukázané, že o žalobe, podanej dňa 09.09.2011, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia Colného úradu Košice č. 10/3298/2010-5631-II zo dňa 29.01.2010 bolo v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 6S/106/2011 dňa 28.02.2013 vydané rozhodnutie č. k. 6S/106/2011-103 o zastavení konania, ktoré bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5SŽf/51/2013 zo dňa 31.07.2013.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a právnych záverov uvedených vyššie, vzhľadom na záver o nedostatku relevantných žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a nezistenie okolností, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobca bol procesne neúspešný a procesne úspešnému žalovanému zákonný nárok na náhradu trov konania nevznikol.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.